

גדולים חששו לשיטת הרמב"ם, ושכן נהג הוא בעצמו ג"כ. ובכלל לא היה ניחא ליה לרבנו מענין עשיית ערובין לעיירות, כי אמר, שבשעה שנחלקו הגאון בעל משכנות יעקב עם הגאון בעל בית אפרים אם נכון הדבר לסמוך על דעת הסוברים דבעינן ששים רבוא לשוויי רשות הרבים דאורייתא, היתה דעת הגר"ח מוואלאז'ין, ז"ל, נוטה לדעת המשכנות יעקב, שאינו מן הנכון לסמוך על זה.

ז] רבנו זוכר שכשביקר בבריסק בהיותו ילד הלך עם הדיין בע"ש לבדוק את העירוב, והיו מדקדקים למתוח תמיד את החוט, שלא יהיה כפוף למטה (וכחומרת המשכנות יעקב, הובאה במשנה ברורה).

ח] כתב באגרות משה (או"ח ח"א סי' קמ"א) שבבנין גדול ובו הרבה דירות, וכולן שכורות הן, ובכל אחת מהן תנור-גז גדול או ריפריגריטור* משל הבעה"ב, אשר מחוייב הוא הבעה"ב (לפי תנאי ההשכרה) להניח בכל דירה, דאע"פ שאף כלים גדולים אלו שכורים הם לשוכר, מכל מקום א"צ בכה"ג ערובי חצרות, דחשיב כיש להמשכיר תפיסת יד בכל הדירות. וכששאלו לרבנו בזה (בנוגע לערוב בפנימיה של הישיבה, מבלי שיזכירו שיש על כך תשובה מאת הגרמ"פ), אמר שלפי דעתו אין לסמוך על זה. [וכתשו' דבר אברהם ח"ג סי' ל'.]

ט] במרדכי מבואר שהמחיצה שפורסים להפסיק בין אנשים לנשים בשעת דרשת החכם אין דינה כמחיצה המתרת, אלא כנעשית לצניעות בעלמא, ולפיכך מותר לפרסה בשבת. (ע"י סי' שט"ו ס"א ברמ"א, ובמשנה ברורה שמה סק"ה.) ורבנו תפס בפשיטות דהוא הדין נמי במחיצה שפורסים בבית הכנסת בשעת התפילה בין הנשים לאנשים.

י] במשנה ברורה (סי' ש"ח ס"ק ל"ט) הביא דעת כמה מן האחרונים להחמיר שלא לעשות תה, אפילו בכלי שני. **ורבנו אמר בזה הלשון** – **שהסבא שלו היה מדקדק במצוות, והיה משתמש בשקיות תה בכלי שני, ואף הוא היה נוהג אחריו להקל בזה ג"כ.**

יא] הרמ"א (סי' ש"ח ס"ד) הביא מהב"י, שתפילין דינם ככלי שמלאכתו להיתר [מאחר שמותר להניחם בשבת], וממילא מותר לטלטלם אפילו מחמה לצל. ועיי"ש במשנה ברורה (ס"ק כ"ד) שהביא מהט"ז ומהמג"א, דמאחר דאנו מחמירים כדברי הזוהר לאסור הנחת תפילין בשווי"ט, דינם ככלי שמלאכתו לאיסור, ומותר לטלטלן רק * מקרר חשמלי